

Til lovforslag nr. L 151

Folketinget 2012-13

Betænkning afgivet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 16. maj 2013

Betænkning

over

Forslag til lov om finansielle rådgivere

[af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen)]

1. Ændringsforslag

Erhvervs- og vækstministeren har stillet 4 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 27. februar 2013 og var til 1. behandling den 14. marts 2013. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og erhvervs- og vækstministeren sendte den 14. november 2012 dette udkast til udvalget, jf. ERU alm. del – bilag 42. Den 27. februar 2013 sendte erhvervs- og vækstministeren de indkomne høringssvar og et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 6 spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3 af udvalgets spørgsmål og erhvervs- og vækstministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med undtagelse af LA) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget udtaler, at V og KF overordnet set kan støtte lovforslaget. V og KF lægger imidlertid vægt på, at lovændringerne ikke påfører virksomhederne et stort og unødigt administrativt bøv. l.

Det er helt afgørende, at der i de krav, der stilles til virksomheden, lægges stor vægt på, at forbrugerbeskyttelsen og

branchens mulighed for at udvikle sig kommer til at gå hånd i hånd. Det er afgørende for Venstre og Det Konservative Folkeparti, at kravet om specificering af forretningsgange til de enkelte virksomheder kommer til at afhænge af virksomhedernes størrelse, jf. ministerens svar på spørgsmål 1 og 5.

Endvidere vil Venstre og Det Konservative Folkeparti kvittere for ministerens tilkendegivelse om, at kompetencekravene til de enkelte rådgivere vil afhænge af kompleksiteten af de produkter, de skal rådgive om, at udformningen af kravene vil tage udgangspunkt i det eksisterende regelsæt, og at disse indføres med en overgangsordning på minimum 5 år, jf. ministerens svar på spørgsmål 6.

Lovændringen rummer også et forsikringskrav til de små virksomheder. Det kan umiddelbart lyde positivt, at virksomhederne, der yder finansiell rådgivning, forsikrer sig. Det er imidlertid væsentligt, at kravet om forsikring ikke gør omkostningerne ved at drive virksomhed inden for finansiell rådgivning, en branche med ofte små aktører, til en barriere, fordi markedet for denne type forsikringer er for småt og dermed indebærer meget høje priser – en omkostning, der enten væltes over på kunden eller i værste fald tvinger virksomheden til at lukke.

Venstre og Det Konservative Folkeparti er grundlæggende af den opfattelse, at nærværende lovændring skal styrke forbrugerbeskyttelsen, men på en måde, hvor der tages hensyn til mulighederne for at drive virksomhed i branchen og til udvikling af virksomhederne og branchen som helhed.

Venstre og Det Konservative Folkeparti finder det afgørende, at ministeren følger op på de svar, ministeren har afgivet, for at sikre, at implementeringen såvel som anvendelsen af de nye regler stemmer overens med ministerens løfter.

Et *mindretal* i udvalget (LA) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet stemmer for de stillede ændringsforslag.

Inuit Ataqtigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin var på tidspunktet for betænkningens af-

givelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af erhvervs- og vækstministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1

1) Stk. 3, nr. 4, affattes således:

»4) Den rådgivning, som finansielle virksomheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed yder om finansielle produkter.«

[Præcisering]

Til § 9

2) Nr. 3 affattes således:

»3) Virksomheden må ikke på egne eller andres vegne udbyde finansielle produkter til en forbruger.«

[Præcisering]

Til § 28

3) I indledningen ændres », lov nr. 1287 af 19. december 2012 og senest ved § 5 i lov nr. 1383 af 23. december 2012« til: »og § 1 i lov nr. 1287 af 19. december 2012 og senest ved § 3 i lov nr. 378 af 17. april 2013, og som ændres ved § 197 i det af Folketinget den 16. maj 2013 vedtagne forslag til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 4]

4) I nr. 2 ændres i den indledende tekst »nr. 32« til: »nr. 33«, og det foreslåede nye nummer betegnes nr. 33.

[Konsekvens af det af Folketinget den 16. maj 2013 vedtagne forslag til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. (L 175)]

Bemærkninger

Til nr. 1

Med forslaget til præcisering af lovforslagets § 1, stk. 3, nr. 4, er der alene tale om en præcisering, hvorved det af bestemmelsens ordlyd klart fremgår, at den rådgivning, som en finansiell virksomhed omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed yder om finansielle produkter, ikke er

omfattet af lovforslaget. De finansielle virksomheder er ikke omfattet af lovforslaget, da disse virksomheder allerede er underlagt omfattende regulering i den finansielle lovgivning.

Til nr. 2

Det følger af lovforslagets § 1, stk. 3, nr. 4, at hvis en finansiell virksomhed udbyder finansielle produkter, som den finansielle virksomhed samtidig yder rådgivning om, vil loven ikke finde anvendelse på denne del af virksomheden. Disse finansielle virksomheder vil som udgangspunkt være underlagt anden regulering, herunder regler om god skik m.v. Dette fremgår også af bemærkningerne til lovforslagets § 1, stk. 3, nr. 4.

En virksomhed, som ikke er en finansiell virksomhed, vil dog kunne yde rådgivning om eksempelvis udlån, som denne selv udbyder eller formidler på andres vegne.

Af det fremsatte forslag til § 9 fremgår, i hvilke tilfælde en finansiell rådgiver kan anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig rådgivning. Det fremgår af forslaget, at en finansiell rådgiver ikke må anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, hvis denne rådgiver om produkter, som den finansielle rådgiver selv udbyder eller formidler.

Med forslaget til ændringen af forslaget til § 9, nr. 3, præciseres det, at en virksomhed, der har tilladelse som finansiell rådgiver, og som ikke er en finansiell virksomhed, ikke må anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig rådgivning, hvis virksomheden tilbyder eller formidler finansielle produkter.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring af indledningen er en konsekvens af, at der med ændringsforslag nr. 4 foretages en omnummerering af den foreslåede bestemmelse i § 361, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, som følge af at der i forslag til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. (L 175), som blev vedtaget den 16. maj 2013, også ændres i § 361, stk. 1.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring af forslaget til § 361, stk. 1, nr. 32, er en konsekvens af, at der i forslag til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. (L 175), som er vedtaget den 16. maj 2013, også blev ændret i § 361, stk. 1. Den foreslåede bestemmelse skal derfor rettelig betegnes § 361, stk. 1, nr. 33.

Benny Engelbrecht (S) Julie Skovsby (S) Jan Johansen (S) Mette Reissmann (S) Karin Gaardsted (S) fmd.

Trine Bramsen (S) Simon Kollerup (S) Andreas Steenberg (RV) Nadeem Farooq (RV) Lone Loklindt (RV) Uffe Elbæk (RV)

Mette Boye (SF) Steen Gade (SF) Frank Aaen (EL) Henning Hyllested (EL) Kim Andersen (V) Michael Aastrup Jensen (V)

Anne-Mette Winther Christiansen (V) nfmd. Preben Bang Henriksen (V) Torsten Schack Pedersen (V) Mads Rørvig (V)

Hans Christian Schmidt (V) Hans Christian Thoning (V) Hans Kristian Skibby (DF) Dennis Flydtkjær (DF)
Mette Hjermand Dencker (DF) Kim Christiansen (DF) Mette Bock (LA) Brian Mikkelsen (KF)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Liberal Alliance (LA)	9
Socialdemokratiet (S)	45	Det Konservative Folkeparti (KF)	8
Dansk Folkeparti (DF)	22	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Radikale Venstre (RV)	17	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	15	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	12	Javnaðarflokkurin (JF)	1

Oversigt over bilag vedrørende L 151

Bilagsnr.	Titel
1	Høringssvar og høringsnotat, fra erhvervs- og vækstministeren
2	Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
3	1. udkast til betænkning
4	Ændringsforslag fra erhvervs- og vækstministeren
5	Ændringsforslag fra erhvervs- og vækstministeren
6	2. udkast til betænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 151

Spm.nr.	Titel
1	Spm., om ministeren vil sikre, at omfanget og specificationsgraden af de forretningsgange, der skal defineres af Finanstilsynet, står i et rimeligt forhold til de mange små og mellemstore virksomheder, der eksisterer i branchen for finansielle rådgivere, til erhvervs- og vækstministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om, hvad ministeren specifikt forstår ved de i lovforslaget omtalte kompetencekrav, og inden for hvilken ramme ministeren ønsker, at Finanstilsynet skal definere disse, til erhvervs- og vækstministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm. om en redegørelse for kravene til, at finansielle rådgivere skal forsikre sig, herunder udgiften til forsikring sammenholdt med virksomhedernes størrelse, til erhvervs- og vækstministeren, og ministerens svar herpå
4	Spm. om ministerens holdning til, hvilken grad af regulering og krav fra Finanstilsynets side der vil sikre en hensigtsmæssig balance mellem forbrugerbeskyttelse og rimelige muligheder for at drive finansiell rådgivningsvirksomhed, til erhvervs- og vækstministeren, og ministerens svar herpå
5	Spm. om, ud fra hvilke konkrete kriterier ministeren vil sikre, at kravene til forretningsgange er proportionale med virksomhedens størrelse, til erhvervs- og vækstministeren, og ministerens svar herpå
6	Spm., om ministeren vil redegøre for, i hvor lang tid den omtalte overgangsordning vil løbe, til erhvervs- og vækstministeren, og ministerens svar herpå

3 af udvalgets spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og svarene er optrykt efter ønske fra V og KF.

Spørgsmål 1:

Vil ministeren sikre, at omfanget og specificationsgraden af de forretningsgange, der skal defineres af Finanstilsynet, står i et rimeligt forhold til de mange små og mellemstore virksomheder, der eksisterer i branchen for finansielle rådgivere?

Svar:

Det fremgår af lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 2, at en virksomhed, der yder rådgivning om finansielle produkter, skal have forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder, herunder en forretningsgang for håndtering af interessekonflikter.

Jeg er enig i, at omfanget og specificationsgraden af forretningsgange skal stå i rimeligt forhold til størrelsen af den enkelte virksomhed. Derfor har jeg også præciseret i lovforslagets bemærkninger, at der ved vurderingen af, om kravet til forretningsgange er opfyldt, vil blive taget hensyn til den enkelte virksomheds størrelse.

Det er min klare forventning, at Finanstilsynet vil efterleve intentionen i lovbemærkningerne om forretningsgangenes omfang i forbindelse med Finanstilsynets administration af loven.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslaget, at virksomhederne vil skulle have forretningsgange for gennemførelse af rådgivningsforløb, herunder dokumentation for hvilke råd virksomheden har givet til sine kunder.

Af bemærkningerne fremgår derudover, at forretningsgangene skal bidrage til at sikre, at virksomheden drives forsvarligt og i overensstemmelse med de regler, der gælder for finansielle rådgivere. Derfor bør det fremgå af forretningsgangene, hvordan virksomheden overholder reglerne i henhold til denne lov.

Jeg kan afslutningsvist oplyse, at det er sædvanligt på det finansielle område, at der stilles krav om, at en virksomhed har forsvarlige forretningsgange. Det fremgår eksempelvis af § 343 c, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, at en virksomhed, der yder investeringsrådgivning, skal have forretningsgange.

Spørgsmål 5:

I forlængelse af ministerens svar på L 151 – spørgsmål 1 bedes ministeren oplyse, ud fra hvilke konkrete kriterier ministeren vil sikre, at kravene til forretningsgange er proportionale med virksomhedens størrelse?

Svar:

Som oplyst i mit svar på spørgsmål 1, fremgår det direkte af lovforslagets bemærkninger, at der ved vurderingen af, om kravet til forretningsgange er opfyldt, vil blive taget hensyn til den enkelte virksomheds størrelse.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at virksomhederne vil skulle have forretningsgange for gennemførelse af rådgivningsforløb, herunder dokumentation for hvilke råd virksomheden har givet til sine kunder, samt at forretningsgangene skal bidrage til at sikre, at virksomheden drives forsvarligt og i overensstemmelse med de regler, der gælder for finansielle rådgivere. Derfor bør det fremgå af forretningsgangene, hvordan virksomheden overholder reglerne i henhold til denne lov.

Særligt for mindre virksomheder vil disse forretningsgange i al væsentlighed skulle bestå af dokumentation for givne råd og eventuelle interessekonflikter.

Det er min opfattelse, at denne fremgangsmåde er tilstrækkelig til at sikre, at kravene til forretningsgange er proportionale med virksomhedens størrelse.

Jeg kan afslutningsvis nævne, at som det også er fremhævet i besvarelsen af spørgsmål 4, så svarer reglerne i dette lovforslag på mange måder, til de regler der gælder for investeringsrådgivere i medfør af lov om finansiel virksomhed, kapitel 20 a. Herunder også for så vidt angår det sædvanlige krav om forsvarlige forretningsgange på det finansielle område. Denne regulering af investeringsrådgiverne fungerer tilfredsstillende i praksis, og jeg mener derfor, at det er velbegrundet at bruge samme reguleringsmodel for finansielle rådgivere, der som nævnt må forventes at udgøres af virksomheder af samme størrelse som investeringsrådgivere.

Spørgsmål 6:

I forlængelse af ministerens svar på L 151 – spørgsmål 2 bedes ministeren redegøre for, i hvor lang tid den omtalte overgangsordning vil løbe?

Svar:

Som oplyst i mit svar på spørgsmål 2 vil der ved fastsættelsen af kompetencekravene blive tale om en rimelig overgangsordning for finansielle rådgivere, herunder ansatte der er ansat ved lovens ikrafttræden. Det skal sikre, at de får tilstrækkelig tid til at indrette sig på kompetencekravene.

Længden af denne overgangsordning vil blive fastsat, når kompetencekravene er udarbejdet, men vil under alle omstændigheder være mindst 5 år. Det er for at sikre, at de ansatte i virksomhederne får tilstrækkeligt lang tid til at tilpasse sig de kommende kompetencekrav, herunder fx tage supplerende uddannelse eller kurser.